

[Leif Hermann]

sminke, så er det en ren formalitet, man har fået ind i bestemmelsen. Egentlig synes jeg, det er at bilde befolkningen ind, at man har fået en retssikkerhed på området, hvor man for så vidt fra starten afskærer dem fra den.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg vil blot sige til hr. Torben Lund, at jeg også kender udgangspunktet og også ved, hvad justitsministeren oprindeligt havde foreslået. Men det, jeg er bange for, er, at denne sikkerhed, som umiddelbart skulle ligge i, at en advokat medvirkede også i sager efter kap. 12 og 13, er en sikkerhed, der bliver en illusion, fordi man på forhånd har udvalgt nogle advokater, som man ikke kan forvente en kritisk indstilling fra.

Det bygger jeg bl.a. på, at vi ikke har fået at vide, hvilke kriterier det er, man vil lægge vægt på, når advokaterne skal sikkerhedsgodkendes. De kriterier er jo altafgørende at få oplyst; det kunne eksempelvis være kriterier, som kun kan fremskaffes ved hjælp af den selv samme efterretningstjeneste, som det kunne være advokaternes opgave at beskytte den aflyttede imod. Så sidder vi altså med advokater, som skal kontrollere efterretningstjenestens aktiviteter, men som på forhånd skal godkendes af den selv samme efterretningstjeneste.

Eller er det nogle andre kriterier, som man lægger vægt på? Jeg må gå ud fra, at det er nogle væsentlige og grundige undersøgelser, der skal foregå på forhånd, for ellers er det vel uden mening, at man siger, at der skal ske en særlig sikkerhedsgodkendelse af disse advokater i sager om statens sikkerhed.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Ja men vi tager faktisk sager om statens sikkerhed meget alvorligt; derfor vil vi gerne udvide advokatbeskikkelsen. Men jeg kan forstå, at det nu skal være SFs og VS' friløb i denne sag at diskutere, om nu den advokatbeskikkelse, vi laver, er tilstrækkelig.

Men må jeg stille et direkte spørgsmål: foretrækker man, at vi fra radikal og socialdemokratisk side tager dette forslag tilbage og tager justitsministerens oprindelige lovforslag, for det vil jo blive konsekvensen?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Vi har jo tilkendegivet, at vi vil undlade at stemme til dette forslag, men jeg synes, at de bemærkninger, der er faldet fra talerstolen, er temmelig uheldige. Jeg tror, det var hr. Leif Hermann, der talte om, at der ville ske en politisk sortering. Det kunne jo også tænkes, at det ikke var det politiske kriterium, der blev lagt til grund, men at der blev lagt til grund, hvilke advokater man kunne være sikker på ikke ville lade de ting, som de blev vidende om, flyde videre i modstrid med de forpligtelser, de påtager sig. Det er da det kriterium, jeg går ud fra må blive lagt til grund. Det er muligt, at hr. Leif Hermann sætter lighedstegn mellem den form for politisk sympati eller antipati og så uvederhæftighed eller uhæderlighed. Jeg vil bede hr. Leif Hermann bekræfte det, hvis det er det, der er tilfældet.

Så var der noget i det, hr. Lenger før sagde om hospitalerne, som jeg synes grænser til en misforståelse. Jeg kan ikke se, der skal være noget fredhelligt ved et hospitalsrum. Der skal tages et beskyttelseshensyn til de folk, der skal have lægebehandling; de skal i fortrolighed og uden at blive aflyttet kunne tale med deres læger, men at de modtager besøg af andre på et hospitalsrum, kan da ikke bevirke, at en dommer ikke skulle imødekomme en anmodning om aflytning. Og der foreligger en dommerkendelse, det må vi huske hele tiden. Det er ikke en skønmæssig beslutning truffet af politiet. Det er noget, der skal for retten. Der skal en dommerkendelse til.

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Leif Hermann nævnte før, at hvis man skulle udelukke enkelte advokater ved beskikkelse i sager efter straffelovens kapitel 12 og 13, ville der kun blive de sagførere tilbage, som på forhånd var indstillet på, at der skulle finde rumaflytning osv. sted, for det var de enige i. Jeg synes bare, det skal siges her i dag, at så kender hr. Leif Hermann overhovedet ikke noget til den danske sagførerstand. I realiteten alle sætter sig virkeligt ind i sagerne og gør en indsats for den, hvis tarv de skal tage vare på, selv om de måske har andre synspunkter.